

Σκέψεις για την πρεσβυτέρα και τον ρόλο της...

[/ Ορθόδοξη πίστη](#)

[πρεσβυτέρα + αγόρια edited](#)

Με ξεχωριστή χαρά θα προσπαθήσω να ρίξω μερικές ακτίνες φωτός στη μορφή της πρεσβυτέρας (αλλά και στις νέες κοπέλες που πρόκειται να γίνουν πρεσβυτέρες) για την μεγάλη αποστολή που έχει στην ορθόδοξη Εκκλησία μας. Σ' αυτήν την ηρωική προσωπικότητα οφείλονται πολλά για την υπομονή, την σιωπή, την γλυκιά της παρουσία.

Ή ολοκληρωμένη αυτή γυναίκα, με την χάρη του Θεού, για την μεγάλη τιμή που της έκανε να είναι δίπλα στον ιερέα σύζυγο της, είναι μια παρουσία προσφοράς, αφοσίωσης, αγάπης και ζεστασιάς. Είναι γεγονός ότι και εσένα καλούσε ό Θεός, στην αποδοχή μιας μεγάλης τιμής, να γίνεις σύζυγος και συνεργάτης του αντιπροσώπου Του πάνω στη γη.

«Αλλά, ας δούμε την δική μας συμπεριφορά στο θεϊκό αυτό κάλεσμα. Ξέρεις ότι πρέπει να είσαι ισχυρή, να σε χαρακτηρίζει παντού και πάντοτε ή ειλικρίνεια και διαφάνεια, να έχεις επίγνωση και συναίσθηση ότι πρέπει να κινείσαι μέσα στα πλαίσια της μετριοφροσύνης και της ταπεινοφροσύνης. Δεν χαρίζεσαι στον εαυτό σου.

Πόσο δύσκολο αγώνισμα, πόση ενδοσκόπηση και προσευχή, πόση αντίσταση, πόση προσπάθεια για να μπορείς να οπλιστείς για την κατάκτηση της τελειότητας. Πόσο, αλήθεια, είναι σκληρός ό αγώνας. Κάθε μέρα, κάθε ώρα, κάθε στιγμή παραδομένη άνευ όρων στην αγάπη, στη θυσία.

Ή προσφορά σου σου δίνει μια εξαίσια χαρά. Έχεις την δύναμη να κυβερνήσεις τη ζωή σου, προσφέρεσαι χωρίς αντάλλαγμα, θυσιάζεσαι αγόγγυστα και πορεύεσαι αψηφώντας το εγώ σου. Πολλές φορές ό κόσμος γύρω σου σε κοιτάζει καχύποπτα και εχθρικά, γιατί δεν δέχεται ότι υπάρχουν και ψυχές με τόση ακεραιότητα.

Σέ πολλές κρίσιμες στιγμές στη ζωή σου, που χάνεις το έδαφος κάτω από τα πόδια σου, που ό πόνος καταλύει το είναι σου, την ύπαρξή σου ολόκληρη, εσύ βρίσκεις την δύναμη να σταθείς και να συνεχίσεις την ιερότητα της δημιουργικής σου αποστολής. Είναι αλήθεια ότι έχεις επίγνωση της καταστάσεως σου, το γνώθι σ'αυτόν και πάντα χίλια συναισθήματα θα εκφράζουν οι κινήσεις σου. Και μέσα στον ενθουσιασμό, τη χαρά και το πάθος, που θα χτυπάει οτήν καρδιά σου, θα έρχονται χτυπήματα λύπης, απελπισίας, στεναγμού ψυχής, αγωνία στην πορεία σου.

‘Αλλά εσύ αναγνωρίζεις ότι ή οδύνη φέρνει τη χαρά. «Έχεις ανοιχτά τα παράθυρα από φως. «Όλες οι πράξεις σου μετρημένες και ζυγισμένες, προσεκτική και συνετή ή συμπεριφορά σου, άριστοι οί τρόποι σου, ευγενική και σαγηνευτική, οι εκδηλώσεις σου ειλικρινείς, οι σκέψεις σου και οί ιδέες σου μετριοπαθείς και λογικές, απαλλαγμένες από ακρότητες και φανατισμό.

Είναι αλήθεια ότι δεν μπορείς να κάνεις την ζωή σου όπως τη θέλεις. Πρέπει να συνειδητοποιήσεις την πραγματική σου αξία. Τίποτα και κανένας στον κόσμο δεν υπάρχει χωρίς σκοπό, και εσύ έχεις σκοπό. Τα πράγματα, όμως, δεν είναι τόσο εύκολα, ό δρόμος είναι πολύς, ή πορεία σου μεγάλη, το τέρμα μακριά, οι ανάγκες είναι τόσες πολλές, οι δοκιμασίες τόσο συχνές, οι απαιτήσεις υπερβολικές και οί θλίψεις τόσο βαριές.

«Όλοι και όλα βιάζονται και τρέχουν μέσα στο σπίτι σου και στην ενορία σου, και εσύ πρέπει να είσαι το παράδειγμα καταπληκτικής υπομονής, για την ικανοποίηση όλων των απαιτήσεων. «Όμως ή πίστη σου, ή καρτερία σου, ή αντοχή σου, το θάρρος σου, ή δύναμη σου θα δοκιμάζονται συχνά. Γι’ αυτό ή ζωή σου, ιδιαίτερα σήμερα, έχει ανάγκη την υπομονή. Να ξέρεις ότι είσαι απαραίτητη δίπλα στον Ιερέα σύζυγο σου, στην ενορία σου.

Ή ενορία είναι για σένα ή μεγάλη σου οικογένεια. Ή καθημερινή επαφή με τους ενορίτες στις μεγάλες πόλεις είναι λίγο δύσκολη, αλλά εσύ πρέπει να έχεις την δυνατότητα της προσέγγισης. Σέ έχει ανάγκη ό πολυβασανισμένος άνθρωπος. Ή διακριτική παρουσία, ή συμμετοχή σου στις στιγμές της χαράς και της λύπης θα είναι ειλικρινής και πηγαία. Ή παρουσία, ή δική σου και του ιερέως συζύγου σου, είναι πολλές φορές αναγκαία. Σέ καταλαβαίνω, όμως, σε τούτη τη μεγάλη αποστολή, πού καλείσαι να ενισχύσεις εσύ, και να πραγματοποιήσεις το δύσκολο έργο της ενορίας σου.

Ό ιερέυς σύζυγος σου και εσύ, ανακαλύπτετε ότι τον περισσότερο χρόνο είστε χαμένοι μέσα στη δίνη οικογενειακών υποχρεώσεων και φροντίδων. Ό βασικός σκοπός του ιερέως συζύγου σου, όμως, πρέπει να ξέρεις ότι είναι το θυσιαστήριο. Δεν πρέπει να ξεχνάς ότι είναι άνθρωπος με αδυναμίες, με κούραση, με αποτυχίες, πού ίσως καμιά φορά να έχει χάσει και το ζήλο του πρώτου καιρού. Εσύ πολλές φορές με τη στοργή σου θα του αναπτρώνεις την ελπίδα και θα του θυμίζεις την χάρη πού έχει λάβει, για τον δρόμο της αγάπης και της θυσίας. Εσύ θα είσαι ή ψυχή του ιερέως, αλλά θα κρατάς και την απόσταση πού σε χωρίζει από το «Άγιον Βήμα.

Να είσαι ευσεβής, να παίρνεις αντίδωρο και να του φιλάς το χέρι, να μην ερημώνεις το στασίδι σου στις θείες λειτουργίες, να φεύγεις τελευταία, γιατί είσαι σημαντική και απαραίτητη για να δώσεις κουράγιο και θάρρος ατούς ανθρώπους πού σε χρειάζονται.

Πόσα σπίτια κρύβουν μεγάλο πόνο; Εσύ με την παρουσία σου δώσε κουράγιο

ελπίδας, γίνε ελπιδοφόρα ακτίνα φωτός. Χαρούμενη στην καρδιά και στην όψη θα μεταδίδεις το μήνυμα της αισιοδοξίας και της χαράς, πού τόσο έχει ανάγκη ο σύγχρονος κόσμος.

Κι εσύ, ή σημερινή πρεσβυτέρα, μην λησμονείς ότι είσαι ή δημιουργός της ευτυχίας της οικογένειας σου και είναι καθήκον και προνόμιο, κατ' εξοχήν δικό σου, ή κοινωνική όραση μέσα στην ενορία σου. Στάθμισε καλώς την μεγάλη σου αποστολή και περιφρούρησε τον εαυτό σου από κάθε ηθικό κίνδυνο. Προσπάθησε να ζήσεις την ελευθερία της Εκκλησίας, για να μπορείς να ανταποκριθείς στον σπουδαίο προορισμό σου.

Είναι χαρά να είσαι συνεχώς συνοδοιπόρος του Θεού, να έχεις τη χάρη της κυριαρχίας Του, να είσαι και συ μια από τις καρδιές πού θέλει να αναγεννήσει και να ενώσει μαζί Του.

Εμείς, όλες πιστές στην αποστολή μας θα συνεχίσουμε το έργο μας. Και πρέπει να το συνεχίσουμε, γιατί είναι δικό μας. Όλες το μπορούμε, αν το θελήσουμε. Ως πρεσβυτέρα έχεις ευθύνη να δίνεις από τον πλούτο της καρδιάς σου τη φροντίδα σου μέσα στην ενορία. Ή πόρτα του σπιτιού σου να είναι ανοιχτή για να μπορούν να σε βρουν οί κουρασμένοι, οί αδικημένοι, οι όλιγόπιστοι, οί ηλικιωμένοι, οί άρρωστοι.

Να είσαι κοντά, αλλά και σε απόσταση. «Έχε ελπίδα και πίστη, κάνε προσευχή για να αντέξεις. Ή προσευχή είναι ή ανάσα της ψυχής.

«Ας παρακαλέσουμε τον Κύριο με ταπείνωση και με θερμή καρδιά να φωτίσει τις καρδιές μας, να μας χαρίσει ανόθευτη ορθόδοξη πνευματική ζωή, πού θα καταξιώνει την υψηλή αποστολή μας.

Κύριε μας, Ίησοϋ, αξίωσε μας κάθε μέρα να ακουμπάμε το δικό μας σταυρό στο δικό Σου Σταυρό, να ενώνουμε τον πόνο μας με το δικό Σου Πάθος κι έτσι να βρίσκουμε πάντα τον δρόμο μας.

Κύριε του ελέους να μην σβήνει το καντήλι της Πίστεως, ή λαμπάδα της ελπίδος, το θυμίαμα της αγάπης, για να μπορούμε να ζοϋμε την αληθινή ζωή μας.

Τέλος, Ολη μας την ελπίδα να την στηρίζουμε στην Υψηλότερα των Ουρανών, στην Μεσίτρια των χριστιανών, σε εκείνη πού βαστάζει τον Βαστάζοντα πάντα.

Πρεσβυτέρας Βασιλική Πολύζου – περιοδικο »Εφημέριος» Οκτώβριος 2000

Πηγή: orthognosia.blogspot.gr